

JSEM AUTOMOBILISTKA ...

Ášter½, 10 duben 2012

Jak jsem po škole kole začala chodit do práce a vydávala jsem si nějaké peníze, tak já a můj přítel Karel jsme dali finance dohromady a stali jsme se motoristy. Já jako spolujezdec a umyvák. Nejdříve to byla motorka 350 Jawa, pak třístupadina se sajdkou a po nějaké době jsme si koupili auto. Tedy auto.... přesně starou srágoru, omlácenou nepojízdnou Tatra Praga.

Karel s kamarádem auto odvěkli od vodního majitele do garáže a začali ho opravovat. Dost zvláště tím zpsobem. Nenechají si překecat do technických věcí od českých a tak začali nejdříve s kapotou, teprve pryč a obléknou do nového lesklého černého kabátu, tak dojde na motorovou část auta. Mň to bylo celkem jedno. Než auto dají do prázdnin do kupy, aby bylo pojízdné, já si staším udělat střední, třeba klidně i třikrát.

Auto kolu jsem měla za rohem a vyfasovala jsem instruktora, mladého kluka, tak to bude v pohodě. Po absolvování teorie a jízdy po kolním dvoře mezi kurzy, jsem k němu nastoupila na lekce jízdy v ulicích Prahy. Protože jsem bydlela hned vedle, domluvili jsme se na soboty ráno, po osmé hodině, kdy tam měl instruktor volno. Na ty hodiny se nikdo nehlásil, číci auto koly v pátek vyráží na víkend z Prahy. Cvičné jízdy byly na úplných nových kodovkách 105 a proto technické lekce údrby se omezily na mytí a uklízení interiéru, maximálně na doplnění oleje a benzínu.

Později se pak o stopkách vyprávěl vtip: "Proč mají kody zadní sklo vytápěné? Aby nezabýly ruce, když tlačíte..." V auto koly ale byly nové, tedy v pořádku a tak si instruktor mohl vyvízet svoje zážitosti, žádné jezdění kolem garáže v Holešovicích, ale po celé Praze a mimo. Jednou jsem mu tak připravila mrtvičné překvapení: seděla jsem za volantem na Letné jakým domem instruktor el dovnitř něco vyvídit.

Vedle zastavil nákladník se zbožím a po mně chtěl, abych odjela a To já samozřejmě nesměla, středně nechtěl ekat, opnul mne na sedadlo spolujezdce a zaparkoval na jiném v ulici. Nepřála bych vám pak vidět instruktora vypléšce a třené oči, když auto na první pohled neviděl a jeho komentář bych si za rámeček také nedala. Od té doby, vždy, když odcházel z auta, bral sebou i klíček ze zapalování.

V práci jsem měla knížku "Pravidel silničního provozu" a u mne jí zahlédl i můj šéf. Bylo o něm známo, že už třikrát zkoušel udělat střední, ale nikdy neuspěl a auto řídila jeho žena. Začali jsme se auto koly a on se mne zeptal: "Už jsi se rozjížděla na ruční brzdu?" Já, že nevím a co je to, to vysvětlil. No jasně, že jsem se už tak rozjížděla, nic to není, jenom souhra ruka, noha.

A já od té doby co jsem s Singrovce prošla prostředně, tak na šlapacím stroji běhám a pohoda, žádný problém. A šéf mně začal vyprávět, proč ho vyhodili od poslední zkoušky, to už si myslel, že jí udělá. Absolvent několik, jezdilo se na skupiny po Vinohradech a zkušební komisař už byl poněkud otravný úspěšnými kandidáty a pospával na zadním sedadle. Když šef přišel na střed, všechno probíhalo v normálu, až do doby, kdy přijížděl k Riegrovým sadům.

Ulice tam je do kopce a on musel dát střednost zpřesněla na střed ruční brzda a vždy, když se chtěl rozjet, tak mu motor chvilku, zatáhl tedy brzdu, vyletěl z chodníku vzal dva šetrky, kola podložil a sláva, s přeskoky se rozjel vpředu. Jenže to už se komisař úplně a vyhodil ho. A já od té doby věděla, že rozjíždět se na ruční brzdu je nemožné a snažila se rozjet pouhým středněšlapnutím; ješest, šestí, že jsem nikomu za sebou nepřerazila nohy nebo nenacouvala do nějakého auta...

Konečně skončila jízdy, následují písemné testy, ty jsou pro mne, která mám převážně vizuální paměť, snadné. Modelových situací je jenom šedesát a jsou předem známé, není problém udělat je na plný počet bodů. A teď už jenom zkušební jízdy s komisařem. Na střed přicházím jako druhá, sednu za volant, jedu pár minut a komisař mně přikáže zastavit. To se měkne zastavit, ale kde? Jsou tam tři stání, všechna obsazena, jenom táhle vjezdu do dvora je jedno prázdné, stojí tam nákladník a kus ho zabral. Vzorově si nadjedou, ukázkově nacouvám a zaparkuji na volném místě.

A komisař mně povídá: "Já po vás nechtěl zaparkovat, měla jste zastavit, už jsem vám psal, že jste absolvovala, teď to krtám, protože parkujete v jezdě. Přijďte si přetáhnout!" Následovalo dalších několik lekcí, nové písemné zkoušky teorie a nová zkušební jízda. Vzhledem k tomu, že si ji věc nepamatuji a středník mám, tak to asi byla brnkačka. A konečně tedy už nejsem jenom umyvák, mohu také řídít, středník ukaž, musím jenom Karla ukecat, aby mne pustil za vola nechce, řazení je s meziplynem, a to pryč nezvládnou. Nakonec, abych mu nevymluvila do hlavy díru, použil mne k řazení. Sebevdomě na polní cestě usedám za volant.... A Karel do mne před hučí, jak mám řadit, myslí si asi, že úplně blbá a já? Já hned přišel své první jízdy ošest;u převodovku a jsem degradována zpět na umyvákku. DEERES